

POSUDEK VEDOUCÍ PRÁCE NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Název práce:

Trestný čin podvodu

Autor práce:

Marek Červinka

Předložená diplomová práce se zabývá trestněprávně velice zajímavou problematikou podvodu. Je to zároveň téma aktuální a praktické, a to i s ohledem na strukturu kriminality (nejen) v České republice, kde dominují majetkové trestné činy, k nimž se trestný čin podvodu řadí.

Práce o 64 stranách vlastního textu je v souladu se schváleným zadáním systematicky členěna do deseti hlavních částí: Úvod, 1. Obecná rovina trestního práva, 2. Historické souvislosti trestného činu podvodu, 3. Podvod, 4. Ke znakům podvodu pojistného, úvěrového a dotačního, 5. Pojistný podvod, 6. Úvěrový podvod, 7. Dotační podvod, 8. Srovnání trestného činu podvodu se zahraniční právní úpravou, Závěr. Práce dále obsahuje anglické resumé a seznam použité literatury.

Dle kontroly plagiátorství nebyla zjištěna žádná shoda s jinými dokumenty, lze tedy konstatovat, že jde o původní práci diplomanta, který zároveň v souladu s principy etiky vědecké práce řádně odkazuje na zdroje použité při zpracování tématu.

Formální stránka práce je velmi dobrá, text je členěn přehledně a logicky, je srozumitelný, bez významnějších nedostatků gramatického či stylistického charakteru. Drobné nedostatky lze spatřovat v číslování některých kapitol (viz str. 57,61).

Po obsahové stránce je práce rovněž velice solidní. Diplomant dobře pracuje s odbornou literaturou a dalšími zdroji, včetně bohaté judikatury. Nejprve se věnuje obecnějším trestněprávním otázkám, které ale dává do souvislosti s tématem práce, zejména pokud jde o zásadu ne bis in idem z hlediska viny, když rozebírá i několik rozhodnutí Nejvyššího soudu, která se zabývala možností zohledňovat např. ziskuchtivost, resp. úmysl sebe nebo jiného obohatit, jako okolnost přitěžující.

Druhou kapitolu práce diplomant věnuje historickému vývoji právní úpravy podvodu od zák. č. 117/1852 ř. z. po současný zák. č. 40/2009 Sb. Poté se v kapitole třetí zabývá podrobnou analýzou aktuální skutkové podstaty trestného činu podvodu dle § 209 TrZ. Rozebírá její jednotlivé znaky, a to s využitím jak odborné literatury, tak příslušné judikatury. Teoretický výklad vhodně doplňuje o konkrétní případy z praxe. To přispívá jak k lepšímu pochopení výkladu, tak k jeho čtivosti. Kapitoly čtvrtá, pátá, šestá a sedmá jsou zaměřeny na zvláštní případy podvodu vymezené speciálními skutkovými podstatami úvěrového, pojistného a dotačního podvodu. Kromě samotného rozboru těchto skutkových podstat diplomant rovněž srovnává tyto zvláštní druhy podvodu s jeho obecnou skutkovou podstatou. Kromě uvedených zvláštních případů podvodu, které jsou upraveny v trestných činech proti majetku, se diplomant pro ucelenost výkladu mohl alespoň stručně zmínit ještě např. o trestném činu poškozování spotřebitele. V osmé kapitole se diplomant zabývá slovenskou a anglickou úpravou podvodu. V závěru diplomant poměrně stručně shrnuje zpracovávanou problematiku. Platnou právní úpravu podvodu příliš nehodnotí, snad s výjimkou úpravy právě speciálních druhů podvodu, kterou považuje za adekvátní.

S ohledem na výše uvedené hodnotím práci pozitivně a doporučuji ji k ústní obhajobě. V rámci ústní obhajoby nechť se diplomant zaměří na stručné zhodnocení platné právní úpravy podvodu.

*Návrh klasifikace: **výborně až velmi dobře***

V Plzni dne 12. června 2020

JUDr. Simona Stočesová, Ph.D. LL.M.